

afholdte Vurderinger. Naar Medlemmerne selv have valgt de Mænd, som udføre Vurderingerne, ere de ikke saa tilbøjelige til at kritisere deres Handlinger, som naar Vurderingsmændene ere valgte paa anden Maade.

Jeg kan derfor for mit Vedkommende tiltræde og anbefale det foreliggende Lovforslag. Og jeg kan det saa meget mere, som det egentlig ikke bringer nogen Forandring af videre Betydning i de bestaaende Forhold. Allerede nu er Forholdet jo dette, at Interessenterne vælge Vurderingsmændene i Landets største Kreditforening, nemlig Østifternes Kreditforening. Der have Interessenterne haft Valgret allerede mange Aar, før Loven af 24. April 1896 blev stadfæstet. Og i den næststørste af samtlige Kreditforeninger, Kreditforeningen af jydsk Landejendomsbesiddere, have Interessenterne i ca. 20 Aar haft Ret til at indstille Vurderingsmændene til Valg af Direktionen og Repræsentantskabet, og i disse 20 Aar — saa vidt jeg hørte, var det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) inde paa at omtale det samme Forhold — ere uden Undtagelse alle de indstillede Vurderingsmænd blevne valgte, og jeg kan ikke godt tænke mig, at man nogen Sinds skulde komme til en anden Praksis i denne Forening. I disse to Foreninger sker der altsaa ikke nogen Forandring i Realiteten ved, at Lovforslaget bliver gennemført. I den ene Forening er der jo ikke noget at forandre, og i den anden, ja der kan man forandre Indstillingsretten, som i Praksis gennem ca. 20 Aar har været lig med en Valgret, til at være en Valgret, men i Realiteten forandrer det jo ikke noget i Forholdet.

Jeg tror ogsaa, at naar man sammenligner de Vurderingsforretninger, der ere afholdte af Østifternes Kreditforenings og af nørrejydsk Landkreditforenings Vurderingsmænd, med de Vurderinger, der samtidig ere afholdte af de Vurderingsmænd, der udnævnes af offentlige Institutioner efter Lov af 19. Marts 1869, vil en saadan Sammenligning ikke falde ud til Ugunst for de Vurderinger, der ere afholdte af de to nævnte Foreningers Vurderingsmænd. Jeg mener, at der ogsaa deri ligger et ret stærkt Vidnesbyrd om, at det er uden Fare at give i alt Fald saadanne store Kreditforeningers Interessenter Ret til at vælge Vurderingsmændene.

Jeg skal derimod villig erkende, at det i en og anden mindre Kreditforening, hvor der særlig ydes Laan i Panter af særegen Beskaffenhed, hvis Værdi kan

blive stærkt paavirket af uforudseligt indtræffende Begivenheder, Lovforandringer osv., maaske vilde være betænkeligt at give Interessenterne Ret til at vælge Vurderingsmændene, men, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, Indstillingsret er der jo ikke noget i Lovgivningen til Hinder for at give dem, og i de fleste Tilfælde, selv ogsaa i saadanne Foreninger, vil det vel nok vise sig, at Indstillingsretten i det lange Løb vil blive ret nær lig med Valgret. Men selv om der for saadanne Kreditforeningers Vedkommende maaske nok kan næres berettigede Betænkeligheder ved at lade Interessenterne faa ret megen Indflydelse paa Valget af Vurderingsmændene, gaar jeg ud fra, at det ville de selv kunne forstaa i disse Foreninger. Som det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) nævnedes, kan den Slags Forandringer i Statutterne selvfølgelig øve Indflydelse paa vedkommende Kreditforenings Obligationers Kurs, og det er et Hensyn, som der nok skal blive tillagt betydelig Vægt i de forskellige Kreditforeninger. Og skulde der være en og anden Kreditforening, hvor det ikke var heldigt eller rigtigt, at Interessenterne fik ret megen Indflydelse paa Valget af Vurderingsmændene, og som ikke selv kunde skønne dette, ja, saa er det min Tro, at vi altid ville have en Indenrigsminister, som er i Besiddelse af saa megen sund Sans og er saa lidet hildet i Doktriner og Teorier, at han nok skal vide at nægte at stadfæste de til Ydelse af Valgret sigtende Statutændringer for saadanne Foreninger. Jeg tror derfor ikke, der i nogen Henseende er nogen Fare ved, at vi lovfæste det foreliggende Forslag. Det forandrer i Virkeligheden ikke ret meget i det bestaaende, og den Forandring, det medfører, tror jeg ikke der er Grund til at nære Betænkelighed ved.

Foranlediget ved de Udtalelser, som det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg) indledede denne Debat med, skal jeg endnu kun tilføje, at jeg takker dette ærede Medlem for de Udtalelser, han fremsatte, og for den Erkendelse, han deri lod komme til Orde af, at de Beskyldninger, derovre i Jylland fra en enkelt Side have været rejste mod Direktionen for den jydsk Landkreditforening, vare ganske ugrundede; men jeg finder det i øvrigt ikke passende, heller ikke af Hensyn til det høje Tings Tid, at komme videre ind paa den af det ærede Medlem omtalte ugrundede Agitation.

Jeg skal om Fortolkningsspørgsmaal